

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA

Z PRZEDMIOTU: PLASTYKA DLA SZKOŁY PONADPODSTAWOWEJ

Wstęp dla ucznia i rodzica

Przedmiotowy zasady oceniania (PZO) uwzględnia cele kształcenia wynikające z podstawy programowej oraz zachowuje spójność z szkolnym systemem oceniania w szkole, tj. z celami i zadaniami szkoły.

Tworząc PZO dla przedmiotu plastyka na II etapie edukacyjnym, zastosowano i zaproponowano:

- wziąć pod uwagę, że zajęcia odbywają się raz w tygodniu przez jeden rok;
- uwzględnić specyfikę przedmiotu, realizującego nie tylko cele edukacyjno-wychowawcze

(nabywanie wiedzy i umiejętności, kształtowanie postaw), lecz także działania kreatywne.

Aktywność twórcza i uczestnictwo w życiu kulturalno-artystycznym mają także aspekt psychologiczny – sprzyjają samorealizacji, rozładowaniu stresu, nawiązywaniu kontaktów z osobami prezentującymi różnorodne opinie i poglądy, budowaniu pewności siebie, kształtowaniu tolerancyjnej postawy.

Ocena pracy i osiągnięć ucznia odzwierciedla jego aktywność, kreatywność i inicjatywę przejawianą podczas zajęć, a nie tylko stopień opanowania wiedzy i umiejętności.

Pomaga on uczniowi dokonać indywidualnej weryfikacji postępów i osiągnięć, motywuje go do dalszej pracy i nauki, naprawy błędów, rozwijania zainteresowań czy uzdolnień, kształtuje samodzielność.

Ze względu na niewielką liczbę godzin zrezygnowano z typowych odpowiedzi ustnych, sprawdzających opanowanie części materiału, ponieważ nie angażują one wszystkich uczniów i są czasochłonne.

Zaniechano przeprowadzania sprawdzianów i prac klasowych. Wiedzę i umiejętności uczniów można weryfikować za pomocą testów, a także zadań praktycznych.

Ocena ma charakter dydaktyczny i wychowawczy – dotyczy to w głównej mierze ocen cząstkowych.

Uwzględnia nie tylko wiedzę i umiejętności ucznia, lecz także jego indywidualne predyspozycje, uzdolnienia, sprawność manualną, zaangażowanie i zainteresowanie przedmiotem oraz postępy.

Ocena sumująca służy weryfikacji osiągnięć ucznia w danym półroczu lub roku. Składają się na nią oceny cząstkowe, uzyskane przez ucznia w ocenianiu bieżącym.

Ocena sumująca może, ale nie musi być średnią arytmetyczną. Wprowadzono wagi ocen. Wyjątkowe osiągnięcia uczniów, wykraczające poza wymagania edukacyjne, oceniono indywidualnie.

System oceniania jest jasny, zrozumiały dla ucznia, jawny (przedstawiony na początku roku szkolnego), ponadto ocenianie jest obiektywne, systematycznie i konsekwentnie.

Przy ocenianiu wykorzystano zaproponowane przykładowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny semestralne i roczne (w wymaganiach na ocenę wyższą są zawarte wymagania na ocenę niższą).

Ocena jest wynikiem obserwacji ucznia w trakcie pracy, rozmowy z uczniem, jego postawy i zaangażowania w pracę, wysiłku wkładanego w wykonanie zadań, pilności, aktywności na lekcjach, pomysłowości, oryginalności rozwiązań, ostatecznego rezultatu pracy, stopnia opanowania wiedzy plastycznej.

Ocena nie dyskryminuje ucznia pozbawionego zdolności

plastycznych, a wobec ucznia z pewnymi deficytami rozwojowymi stosuje się obniżone

wymagania. Uzyskany stopień z przedmiotu jest zachętą do rozwijania własnej twórczości lub zainteresowania się sztuką tworzoną przez innych. Stopień trudności zadań i ćwiczeń plastycznych jest dostosowany do poszczególnych faz rozwojowych uczniów i ich możliwości.

Udział ucznia w konkursach, oraz aktywność ponadprogramowa (wykonywanie dekoracji szkolnych, gazetek, dodatkowych prac plastycznych, etc, etc) podwyższa ocenę z plastyki.

Zachowanie ucznia na lekcji nie ma wpływu na ocenę jego pracy.

CELE EDUKACYJNE OPRACOWANE W OPARCIU O PODSTAWĘ PROGRAMOWĄ Z PRZEDMIOTU PLASTYKA.

1. Rozbudzanie twórczej postawy ucznia wobec siebie i świata.
2. Rozwijanie ogólnej wrażliwości i wrażliwości plastycznej ucznia.
3. Rozwijania umiejętności refleksyjnego patrzenia.
4. Rozwijanie zainteresowań i zamiłowań plastycznych.
5. Wyposażenie uczniów w podstawowe umiejętności plastyczne, oraz podstawową wiedzę dotyczącą poszczególnych okresów w sztuce.
6. Podstawowe umiejętności dotyczące analizy dzieła sztuki.
7. Wprowadzenie uczniów do aktywnego uczestnictwa w kulturze.

WYMAGANIA NA POSZCZEGÓLNE STOPNIE

1. **Celujący** – uczeń posiada wiedzę wykraczającą poza program nauczania, szczególnie interesuje się sztuką, twórczo rozwija swoje uzdolnienia plastyczne, w terminie oddaje prace plastyczne,

osiąga sukcesy w konkursach plastycznych i aktywnie uczestniczy we wszelkich projektach plastycznych szkoły.

2. **Bardzo dobry** – uczeń opanował wiadomości ze sztuki określone szczegółowo w poszczególnych działach programowych, potrafi zastosować zdobyta wiedzę teoretyczną w praktyce, samodzielnie interpretuje temat pracy praktycznej dodając swoją wizję, oryginalność i pomysłowość, starannie i w terminie wykonuje ćwiczenia praktyczne.
3. **Dobry** – uczeń w dobrym stopniu opanował wiadomości programowe z historii sztuki, potrafi wykonać zadania praktyczne, potrafi samodzielnie zastosować zdobyta wiedzę w praktyce, prace plastyczne oddaje w terminie.
4. **Dostateczny** – uczeń opanował podstawowe wiadomości z historii sztuki, potrafi wykonać prace plastyczne o niewielkim stopniu trudności, miernie wykorzystując nabytą wiedzę, mało efektywnie wykorzystuje czas pracy.
5. **Dopuszczający** – uczeń wykonuje ćwiczenia plastyczne o niewielkim stopniu trudności, mało angażuje się w wykonywanie pracy, posiada duże braki w opanowaniu podstawowych wiadomości z historii sztuki, jest niestaranny, nie oddaje w terminie prac plastycznych.
6. **Niedostateczny** – uczeń nie pracuje na lekcji, nie wkłada wysiłku w wykonywane prace, jest notorycznie nieprzygotowany do zajęć i nie chce opanować podstawowych wiadomości programowych.

WYMAGANIA PROGRAMOWE DOSTOSOWANE DO POTRZEB UCZNIÓW

ZE SPECYFICZNYMI TRUDNOŚCIAMI W UCZENIU SIĘ LUB DEFICYTAMI ROZWOJOWYMI.

1. Uczniowie z mózgowym porażeniem dziecięcym i /lub niepełnosprawnością ruchową. W tym przypadku najistotniejszym podczas ćwiczeń jest sam proces tworzenia (tylko on jest oceniany), a nie efekt finalny. Techniki plastyczne jak i tematy są dopasowane do możliwości uczniów. Wyklucza się wycinanie, korzystanie z narzędzi graficznych, wykonanie rysunku realistycznego lub odwzorowywania. Konwencje prac plastycznych to: - ekspresyjna i syntetyczna (oszczędność środków wyrazowych).
2. Uczniowie z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim Uczniowie mogą wykonywać proste ćwiczenia plastyczne o konkretnym temacie. Należy wykluczyć tematy alegoryczne lub wymagające własnej interpretacji. Jeśli chodzi o sprawdzenie wiadomości z historii sztuki to należy je wykonywać przy pomocy ilustracji i naprowadzać tematycznie.
3. Uczniowie słabo widzący W tych przypadkach u ucznia mogą wystąpić trudności w organizacji

wzrokowo-przestrzennej, oraz koordynacji wzrokowo-ruchowej dlatego należy brać pod uwagę nie możliwość stworzenia przez nich iluzji przestrzeni na płaszczyźnie, oraz dokonania szczegółowej analizy stylów architektonicznych i malarskich.

SPOSOBY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW Z UWZGLĘDNIENIEM PROCEDURY UZYSKIWANIA OCENY WYŻSZEJ NIŻ PRZEWIDYWANA ROCZNA

OCENA KLASYFIKACYJNA.

1. Testy sprawdzające wiadomości.

2. Analiza dzieł sztuki.

3. Wykonane prace plastyczne.

By uzyskać ocenę wyższą niż przewidywana roczna ocena klasyfikacyjna uczeń musi wypełnić test, w którym odpowie na podstawowe pytania dotyczące historii sztuki na poziomie wymagań programowych danej klasy i proponowanej oceny.

Musi również wykonać dwie prace plastyczne:

- rysunek z obserwacji (czarno-biały)

- rysunek z wyobraźni (kolorowy)

Obydwa rysunki pod względem kompozycji, doboru koloru, układu form, oryginalności podejścia do tematu muszą być na poziomie uzyskiwanej oceny, której szczegółowe wymagania opisane są w PZO.

SPOSÓB INFORMOWANIA UCZNIÓW ORAZ ICH RODZICÓW (PRAWNYCH OPIEKUNÓW) O ZASADACH ZAWARTYCH W PZO.

Uczniowie są informowani o zasadach zawartych w PZO na pierwszych lekcjach plastyki nowego roku szkolnego, natomiast rodzice na pierwszej klasowej wywiadówce. Dodatkowe informacje rodzice mogą uzyskać podczas cotygodniowych konsultacji lub na szkolnej stronie internetowej

Opracował : mgr Tomasz Starzyński